

POSUDEK OPONENTA PRÁCE NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Název práce: Proměny výchovy a hodnotové orientace mladých katolíků

Jméno a příjmení studenta/ky: Staňková Markéta

Vedoucí práce: Mgr. Petr Macek, Ph.D.

Oponent: prof. PhDr. Jan Hábl, Ph.D.

Technické parametry práce

Počet stránek textu bez příloh: 83

Nejvýznamnější klady práce:

Práce se zabývá zajímavou, specifickou problematikou, jak naznačuje název. Souvislost se sociální pedagogikou, tj. stud. oborem je zřejmá. Otázka výchovy a hodnotové orientace mladých katolíků je jistě důležitá nejen pro studenta soc. pedagogiky, ale pro celou katolickou církev, zvláště pak pro všechny vzdělavatele a vychovatele uvnitř zmíněné církve. Výsledky šetření diplomantky je budou jistě zajímat. Kolegyně Staňková evidentně prostudovala množství literatury a text opatřila více než dostatečným množstvím referencí. Až na drobné chyby, je text z hlediska formálního a jazykového na vysoké úrovni. Výzkumná část nabízí kvalitativní studii, jejímž cílem bylo zjistit, s jakou hodnotovou formací se ztotožňují mladí dospělí a vychovatelé v římskokatolické církvi (viz s. 41).

Nejzávažnější nedostatky práce:

1. Zmatek v cílech práce. V úvodu kolegyně formuluje tento cíl: „zmapování a kritické zhodnocení stavu římskokatolické církve v kontextu výchovy a formování hodnot za současné morální krize společnosti.“ To je velmi ambiciózní cíl. Otázka zní, jak koresponduje s názvem práce? Proč je formulace cíle tolik odlišná od názvu práce?
2. Výchova/vzdělávání. Kapitola 2., kde diplomantka pojednává otázky církve jako výchovného činitele, vyvolává otázky: Jde autorce primárně o výchovný nebo vzdělávací faktor? Z vlastního textu se zdá, že jde o oba (viz pojem edukace). Proč se tedy kapitola v názvu orientuje pouze na „výchovný“?
3. Problém smyslu. Kapitola 2.1 pojednává problematiku výchovy ke smyslu. V současném diskurzu se intenzivně diskutuje zásadní otázka, zda smysl (ke kterému by vychovatel chtěl vychovávat) je ontologická danost, kterou je třeba objevit, nalézat apod., nebo konstrukt (psychologický, sociální aj.), který si jedinec stanovuje, určuje, definuje pro sebe. (Viz Berger, Luckmann, Brown a množství jiných autorů). Diplomantka tuto problematiku nepojednává. Může se k tomuto vyjádřit?
4. Indoktrinace. Církev, která usiluje o jakoukoli hodnotovou formaci bývá konfrontována s problémem/námitkou indoktrinace. Práce postrádá jakoukoli diskuzi o tomto problému.
5. Charakter vs. ctnosti. V posledním odstavci kapitoly 4.2 diplomantka staví do rozporu pojem ctnost a pojem charakter. Viz např. výrok: „Jeho (míněno charakteru) smysluplnost je ale omezena na sféru sociální, psychologickou či pedagogickou. V protikladu ctnost je uskutečňováním vlastní lidskosti člověka, skutečné integrity...“ Toto je zjevně mylný výrok. Charakter bývá definován jako

soubor specifických ctností (morálních, občanských, epistemických, performativních aj.), utvářejících osobnost jedince, viz Arthur, Kristjánsson, Harisson aj. Formování charakteru tedy z principu zahrnuje pěstování ctností. Proč autorka staví tyto pojmy proti sobě?

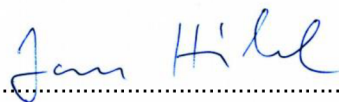
K obhajobě:

Mohla by autorka zodpovědět výše kladené otázky?

Doporučení k obhajobě (*nehodící se škrtněte*): ANO ~~NE~~

(je-li kvalifikační práce označena jako plagiát, nemůže být obhajována)

Datum: 8.5.2024

.....
Jan Hábl